

УДК 351:504.03:330.34

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИМ РАЙОНУВАННЯМ ТЕРИТОРІЙ

Павлій Н.І.

*здобувач навчально-науково-виробничого центру національного університету
цивільного захисту України*

Однією з найважливіших умов вдосконалення державної системи раціонального природокористування і екологічної безпеки є створення відповідного організаційного механізму управління природоохороною діяльністю.

Суб'єктами управління служать органи управління охороною навколишнього природного середовища і контролю за використанням природних ресурсів на загальнодержавному, регіональному і локальному рівнях.

В даний час немає єдиного підходу до класифікаційних ознак територіального виділення таксономічних одиниць або рівнів ієрархії управління охороною діяльністю. Не існує такого поняття, як еколого-економічний район. Немає єдиного підходу до територіального екологічного районування та визначення ознак такої таксономічної одиниці ні в законодавчих актах, ні в практиці управління територіальними процесами в Україні. Необхідність введення класифікаційних ознак виділення еколого-економічних районів обумовлена потребою вирішення низки завдань, серед яких головними можна назвати такі:

- поліпшення якості компонентів навколишнього природного середовища;
- створення економічних умов для комплексного, безперервного використання неподільних природних ресурсів території;
- підвищення надійності й оперативності систем управління природоохороною діяльністю [1; 3].

Цим визначаються основні напрями розробки методичних підходів до екологічного районування та картування.

Під екологічним районуванням в цілому розуміється процес вивчення, виділення й управління просторово-функціональними утвореннями, що мають назву в різних наукових школах екологічних зон, провінцій, районів.

Серед вчених прийнято вважати, що екологічне районування спирається на узагальнення результатів спеціалізованих досліджень, є заключним етапом регіональних міждисциплінарних робіт та служить цілям управління процесами природокористування й охорони навколишнього середовища. Однак, незважаючи на цілий ряд публікацій, що з'явилися в останні роки, екологічне районування та картування у нас в країні все ще залишається недостатньо вивченим.

Одна з важливих цілей державного регулювання полягає в дослідженні взаємозв'язків між:

- макроекономічною політикою й її екологічним впливом;
- знаходженням та обґрунтуванням загальноекономічних заходів, що дають поряд з економічним ефектом і екологічний вигравш [3; 4].

Таким чином для України в окресленій сфері пріоритетною є структурна перебудова економіки. При розробці економічних програм необхідно передбачати їх потенційний вплив на навколишнє середовище і закладати в такі програми пакет відповідних превентивних і компенсаційних природоохоронних заходів.

Список літератури:

1. Веклич О. Сучасний стан та ефективність економічного механізму екологічного регулювання / О. Веклич // Економіка України. – 2003. – № 10. – С. 62.
2. Вишнякова А. М. Еколого-економічні проблеми раціонального використання територій (на прикладі приморських територій): автореф. дис. ... канд. екон. Наук / А. М. Вишнякова. – Київ, 2004. – С. 7.
3. Oleksenko R., Kolokolchukova I., Syzonenko O. Ukraine in the Context of the World Organic Production of Agricultural Products //Modern Development Paths of Agricultural Production. – Springer, Cham, 2019. – С. 507-514.
4. Синяєва Л.В. Екологічні проблеми України та шляхи їх вирішення / Л.В. Синяєва, Р.І. Олексенко, І.М. Плаксина // Вісник Сумського національного аграрного університету. – 2007. – № 4. – С. 12–15.
5. Домбровська С. М., Коврегін В. В., Помаза-Пономаренко А. Л., Коленов О. М. Державне управління у сфері безпеки соціальноеколого-економічних систем : монографія / С. М. Домбровська, В. В. Коврегін, А. Л. Помаза-Пономаренко, О. М. Коленов. — Х. : НУЦЗУ, 2017. — 244с.